stelse (Konfirmation) derpaa. Og hvad angaar Husvæsenet og Børnene, antager man aldeles ikke, at nogen som helst Vedtagelse derom kan faa Retsgyldighed. Med andre Ord, en Kvinde *kan* ikke efter vor nuværende Lovgivning, hvor meget man end forud har Øje derfor, betrygges imod, at hendes Mand fratager hende Husholdningen, forbyder hende at modtage Besøg i Hjemmet (selv af hendes egne Forældre eller Søskende) eller, hvad der er endnu værre, træffer en hvilken som helst nok saa skadelig og egenraadig Bestemmelse med Hensyn til *Børnene* (afset fra deres religiøse Opdragelse), f. Ex. sender dem bort fra Hjemmet for længere Tid, maaske endog for bestandig eller saaledes, at Moderen ikke véd, hvor de ere. Ved et Forslag som det ovennævnte vil det naas, at Bestemmelser, der sigte til at betrygge Hustruen, *kunne* faa Retsgyldighed, hvad enten de angaa Husvæsenet, Børnene eller Pengene, og det uden kgl. Stadfæstelse. At Ministeriets Indblanding i den Slags private Forhold er en forældet Overlevering fra „det faderlige" Enevældes Tid, er noget, man for længst er bleven klar paa. Og denne Fordel tilfalder ikke alene Ægtepagter, som oprettes i Følge den ny Lov, altsaa før Ægteskabet, men vil ogsaa komme dem til gode, som allerede ere gifte, men endnu kunne blive enige om at oprette en saadan Ægtepagt.

Ved en Ordning med *tvungne* Ægtepagter opnaas ganske vist ikke fuld Betryggelse. Det er og bliver dog en Tilfældighed eller i alt Fald en Risiko, om man er forudseende nok til at overskue alle Muligheder, og dristig nok til at tage dem med i Betragtning, selv om man skal støde den ene eller den anden for Hovedet derved. Men der skabes dog en *Mulighed* til at sikre sig for den Kvinde, der, om hun end holder af en Mand, dog er klog nok til at forudse, at vi i denne syndige Verden alle leve „paa gyngende Grund", og for den Fader, der ønsker at gjøre, hvad der kan gjøres, for at betrygge sin Datters Fremtid, saaledes at hun ikke som nu skal være nødt til, fordi hun ønsker at gifte sig, at overgive sig paa Naade og Unaade til den Mand, hun vælger, og saa fremtidig være stillet ganske *retløs* paa hele deres fælles Omraade. Og der opnaas endvidere gjennem de Ægtepagter, som i Følge en saadan Lov ville blive vedtagne, et Indblik i, hvad der er vort Folks Tarv og Trang paa dette Omraade, som kan have den største Betydning, naar vore Lovgivere en Gang skulle til for Alvor at